

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518204210
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1518204210.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Michaela Králová a JUDr. Ivana Jahnová, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: S. H., nar. XX.XX.XXXX zastúpená kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov - matka: M. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. - R., adresa na doručovanie U. R. XX a otec - S. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., G. J. č. XX, toho času bývajúcí na adrese S. 8, U., o odvolaní starej matky maloletej: W. H., zastúpená - G. kancelária H. G. E., s. r. o., Z.: XX XXX XXX, so sídlom U. T. X proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/81/2018-9 zo dňa 04.07.2018 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/81/2018-9 zo dňa 04.07.2018 potvrdzuje.

odôvodnenie:

X. Okresný súd U. V uznesení č.k. XXP/XX/XXXX-X zo dňa XX.XX.XXXX zamietol návrh starej matky maloletej o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa stará matka maloletej domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie a otcovi maloletej uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej S. H. sumou 250,-eur mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám starej matky maloletej W. H. a to až do právoplatného skončenia konania, ktoré je vedené na Okresnom súde Bratislava V vo veci sp. zn. 20P/405/2017.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia stará matka maloletej odôvodnila tým, že rozsudkom zo dňa 13.12.2016 č.k. 20P/156/2016-85 Okresný súd Bratislava V zrušil ústavnú starostlivosť nariadenú nad maloletou S. a zveril maloletú do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky W. H. a zároveň rodičom maloletej uložil povinnosť platiť na výživu maloletej a to otcovi sumou 70,-eur mesačne a matke sumou 100,-eur mesačne k rukám starej matky maloletej. Styk rodičov s maloletou súd neupravil. Podaním zo dňa 16.11.2017 sa stará matka domáha zákazu styku otca s maloletou a zvýšenia výživného na maloletú. Otec sa návrhom zo dňa 09.03.2018 domáha úpravy styku s maloletou. Stará matka sa v konaní o zvýšenie výživného domáha zvýšenia výživného zo sumy 70,-eur mesačne na sumu 550,-eur mesačne. Otec je zamestnaný v Rakúsku ako robotník, má pravidelný príjem a býva v 3-izbovom byte. Príjem otca nebolo možné zistiť, ale podľa tvrdenia starej matky určené výživné 70,-eur mesačne nezodpovedá majetkovým pomerom otca, pretože je schopný uhrádzať výživné vo vyššej sume. Stará matka v podanom návrhu tvrdila, že nie je schopná čakať niekoľko mesiacov na rozhodnutie súdu o výške výživného a tiež na úhradu zročného výživného, v prípade ak vznikne a preto je nútená domáhať sa neodkladnej úpravy pomerov podaním návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle jej návrhu. Vzhľadom na charakter neodkladného opatrenia pri tomto rozhodnutí súd nevykonáva zložité dokazovanie smerujúce k zisteniu skutočného stavu veci, ale pre vydanie uznesenia postačuje osvedčenie dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Preto je osvedčená potreba neodkladnej úpravy z dôvodu procesnej pasivity otca, ktorý nepreukázal svoje majetkové pomery, nemá záujem o rozhodnutie vo veci a doteraz nebolo možné zistiť výšku príjmu otca a jeho majetkové pomery. Okrem

toho otec maloletej nie je ochotný prispievať na jej výživu dobrovoľne vyššou sumou. Nie je spravodlivé aby stará matka musela znášať náklady spojené s výživou maloletej sama a žiadala rozhodnúť v zmysle podaného návrhu.

3. Okresný súd vychádzal zo zistenia, že rozsudkom č.k. 20P/156/2016-85 zo dňa 13.12.2016 súd zrušil ústavnú starostlivosť nariadenú nad maloletou S.. Rozsudkom Okresný súd Bratislava V zo dňa 28.01.2016 č.k. 20P/197/2015-69 maloletú zveril do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky W. H., otcovi uložil povinnosť platiť na výživu maloletej 70,- eur mesačne a matke uložil povinnosť platiť na výživu maloletej 100,-eur mesačne dňom právoplatnosti rozsudku k rukám starej matky maloletej a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 20.12.2016. Okresný súd mal preukázané, že je vedené konanie pod sp. zn. 20P/405/2017, v ktorom sa stará matka domáha zvýšenia výživného na maloletú na sumu 550,-eur mesačne proti otcovi maloletej a v tomto konaní nebolo doteraz rozhodnuté. Ďalej súd mal preukázané, že je vedené konanie vo veci sp. zn. 20P/8/2018 na návrh starej matky o zákaz styku otca s maloletou a otec sa zároveň svojím návrhom zo dňa 09.03.2018 domáha úpravy styku s maloletou a toto konanie je vedené pod sp. zn. 20P/19/2018 s tým, že tieto konania boli spojené na spoločné konanie.

4. Okresný súd právne vec posúdil podľa § 325 ods. 1 CSP v spojení s § 366 CMP a poukázal vo svojom rozhodnutí na cieľ a charakter neodkladného opatrenia, pričom vychádzal z toho, že rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia a pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Zdôraznil, že pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, ale musí byť aspoň osvedčený. Pri zisťovaní skutočností pre rozhodnutie súd nemusí dbať na všetky formalities ako je to pri dokazovaní a postačuje, že osvedčené skutočnosti sa vzhľadom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné. Neodkladné opatrenie súd vydá vtedy ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, teda keď je priamo ohrozená jeho výživa alebo keď musí byť okamžite vyňaté s okamžitého výchovného prostredia, prípadne ak ide o iné dôležité záujmy.

5. Okresný súd dospel k záveru, že návrh starej matky na nariadenie neodkladného opatrenia nespĺňa podmienky pre postup podľa § 366 CMP, keď z obsahu návrhu vyplýva, že otec maloletej prispieva v súčasnosti na výživu maloletej a má súdom určené výživné. Súd preto nedospel k záveru o potrebe dočasnej úpravy pomerov oboch rodičov ohľadne výživného. O vyživovacej povinnosti bolo rozhodnuté dňa 13.12.2016 rozsudkom č.k. 20P/156/2016-85. Pri nariadení neodkladného opatrenia sa výživné určuje v nevyhnutnej miere a slúži len na zabezpečenie najnevyhnutnejších potrieb dieťaťa. Okresný súd nezistil žiadne ohrozenie maloletého dieťaťa na jeho výžive a otec si vyživovaciu povinnosť plní dobrovoľne, v zmysle rozhodnutia súdu, pričom zdôraznil, že pri nariadení neodkladného opatrenia môže súd rodičovi uložiť povinnosť prispievať na výživu dieťaťa iba v rozsahu zodpovedajúcej nevyhnutnej miere a do pozornosti súd dal starej matke to, že každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživujúcu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrované dieťa podľa § 2 písm. c Zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime. Podľa súdu doteraz určená výška výživného zodpovedá inštitútu neodkladného opatrenia, upraveného v ustanovení § 366 CMP o výživnom v nevyhnutnej miere.

6. Okresný súd vo svojom rozhodnutí zdôraznil existenciu právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/156/2016-85 zo dňa 13.12.2016 ktorým bola určená povinnosť rodičov prispievať maloletej na výživu a právoplatný rozsudok sa stal exekučným titulom na základe ktorého má stará matka právo domáhať sa výkonu rozhodnutia v prípade, že si rodičia nebudú plniť svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne. Pretože existuje právoplatné rozhodnutie súdu o výživnom, je výživné možné meniť len zákonom predpísaným spôsobom a to preskúmaním zmeny pomerov na strane rodičov a dieťaťa a na základe vykonaného dokazovania rozhodnúť o návrhu na zvýšenie výživného vo veci samej. Neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej, ale vychádza s pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. V súčasnosti je výživne na maloletú určené rozhodnutím súdu a neexistuje potreba určiť otcovi povinnosť navrhovaním neodkladným opatrením a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol.

7. Proti uzneseniu podala odvolanie stará matka maloletej prostredníctvom svojho právneho zástupcu, podaním zo dňa 12.07.2016 a navrhla odvolaciemu súdu uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrhu

na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť v celom rozsahu. V odvolaní namietala nesprávne a nedostatočné zistenie skutočného stavu a nesprávne právne posúdenie, v súvislosti z ustanovením § 366 CMP, pokiaľ ide o charakter pojmu nevyhnutná miera, keď súd prvej inštancie tento pojem chápe v zmysle minimálnej vyživovacej povinnosti 30% zo sumy životného minima a pritom okresný súd nepovažoval za rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu. V odvolaní odvolateľka zdôraznila, že aj v prípade určovania výživného neodkladným opatrením sa prihliada na schopnosti a možnosti povinného a to vo väzbe na uspokojenie základných životných potrieb oprávneného, z čoho vyplýva, že pri určovaní výživného neodkladným opatrením je potrebné určiť, v akej výške sú základné životné potreby maloletej a či výška príjmu otca postačuje alebo nepostačuje na pokrytie týchto základných životných potrieb resp. či otec má schopnosti a možnosti na to, aby základné životné potreby maloletej uhrádzal. Výživné v nevyhnutnej miere sa neinterpretuje takým spôsobom, že ide automaticky o 30% životného minima bez ohľadu na príjem a majetkové pomery otca, ale táto výška sa určuje v rozsahu, v ktorom minimum predstavuje 30% sumy životného minima a maximum výška základných životných potrieb oprávneného. Preto odvolateľka nenavrholala neodkladným opatrením zvýšiť výživné na sumu, ktorú navrhovala v konaní vo veci samej. Ďalej v odvolaní odvolateľka uviedla, že k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepriložila žiadne prílohy z dôvodu, že tieto predložila v priebehu súdnych konaní a poukázala na obsah súdnych spisov. V súčasnej dobe dostáva od rodičov maloletej spolu výživné vo výške 170,-eur mesačne a bez nutnosti akéhokoľvek dokazovania je zrejmé, že nielen odôvodnené potreby, ale aj základné životné potreby sú výrazne vyššie ako táto suma. Keď maloletá navyše trpí zdravotnými problémami, v súvislosti s ktorými sa vyžaduje nákup liekov a špeciálnej stravy v podobe bezlaktózových potravín, a tak sú základné životné potreby maloletej oveľa vyššie, ako u iných detí porovnateľného veku. O tom predložila potvrdenia a lekárske správy v konaní vo veci samej a nesúhlasí so záverom súdu, že výživne zo strany otca 70,-eur mesačne zodpovedá nevyhnutnej miere príspevku na maloletú. Ďalej odvolateľka uviedla, že otec je už dlhšiu dobu zamestnaný v Rakúsku a býva v 3-izbovom byte, čo sám uviedol v návrhu, ktorým sa domáhal úpravy styku s maloletou z čoho vyplýva, že otec je schopný platiť aj vyššie výživné, čo súd nezohľadnil pri rozhodnutí. Odôvodnené potreby maloletej pokrýva na úkor svojich odôvodnených potrieb a zdôraznila, že nie je povinná maloletú vyživovať, pretože táto povinnosť patrí rodičom maloletej, čo však neznamená, že odmieta maloletú vyživovať a bez ohľadu na rozhodnutie odvolacieho súdu sa bude naďalej podieľať podľa svojich schopností na výžive maloletej. V odvolaní navrhla aby odvolací súd zmenil rozhodnutie a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle jej návrhu.

8. Kolízny opatrovník a ani rodičia maloletej sa k odvolaniu starej matky maloletej, ktorej je v súčasnej dobe maloletá zverená do náhradnej osobnej starostlivosti nevyjadrili.

9. K odvolaniu starej matky maloletej sa podaním zo dňa 2.8.2018 vyjadril otec maloletej, ktorý navrhol uznesenie ako vecne správne potvrdiť. S rozhodnutím okresného súdu súhlasil a tvrdil, že odvolateľka v odvolaní neuviedla žiadne relevantné odvolacieho dôvody v zmysle § 365 ods. 1 C.s.p. ani § 62 ods. 1 C.m.p., pre ktoré by odvolací súd mal rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť. Skutočnosti, ktorými argumentuje stará matka maloletej v podanom odvolaní nie sú relevantnými odvolacími dôvodmi. Otec maloletej sa vo svojom vyjadrení zaoberal námietkami odvolateľky o jeho pasivite v konaní vo veci, že sa bude vyhýbať pojednávaniam a tiež sa zaoberal výškou výživného na maloletú s prihliadnutím na príslušné ustanovenia Zákona o rodine. Otec poukázal na to, že pokiaľ rodič má záujem o osobnú účasť na starostlivosti o maloleté dieťa v rámci stretnutí s ním, je potrebné financovanie takejto priamej starostlivosti považovať tiež za plnenie vyživovacej povinnosti. Preto ak by výživné určené súdom nebolo postačujúce na uhrádzanie odôvodnených potrieb maloletej, stará matka by mala v záujme maloletej prispieť k obnoveniu styku otca s maloletou a nie konať opačne a žiadať vysoké výživné a zákaz styku otca s maloletou. Takéto návrhy sú v rozpore so záujmom maloletej a preto návrh starej matky nie je dôvodný a nemal by mu súd vyhovieť.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 a § 360 a nasl. Civilného mimosporového poriadku), vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie starej matky maloletej nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť.

11. Uznesenie súdu prvej inštancie odvolací súd v celom rozsahu potvrdil, pretože je vo výroku vecne správne a keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi (skutkovými a právnymi) uznesenia, ako správnymi, toto uznesenie už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.). Akékoľvek dôvody uvádzané odvolacím súdom na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia by bolo len zopakovaním skutkových a právnych dôvodov uvedených súdom prvej inštancie. Pre úplnosť a na doplnenie správnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

12. Neodkladné opatrenie možno vydať pred začatím konania, alebo po začatí konania. V oboch prípadoch je možné ho nariadiť z dvoch dôvodov. Jedným je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov a druhým je zabezpečenie exekúcie, ak by mala byť ohrozená. Spoločným znakom oboch typov neodkladných opatrení je ich neodkladný a dočasný charakter.

13. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

14. Podľa § 366 C.m.p. neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

15. V zmysle tohto ustanovenia výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných, osobných a životných potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie dávky výživného. Výživné priznané neodkladným opatrením má nevyhnutnú mieru jeho plnenia aj pre oprávnenú osobu a má postačovať na uhrádzanie základných životných potrieb.

16. Neodkladné opatrenie, ktorým súd ukladá platenie výživného v nevyhnutnej miere možno nariadiť bez zreteľa na to, o aké výživné ide. Dôležité je len to, že sa uplatňuje nárok na výživné, ktorého právny dôvod spočíva v ustanoveniach Zákona o rodine, to znamená, že výživné poskytované na inom než zákonom podklade nemožno chrániť neodkladným opatrením. Z ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Medzi jednotlivými druhmi vyživovacej povinnosti má vyživovacia povinnosť rodičov k deťom významné postavenie. Vyživovacia povinnosť zaťažuje oboch rodičov, bez ohľadu na to, či sa dieťa narodilo v manželstve. Pre zákonný vznik tejto vyživovacej povinnosti je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa, jej zánik zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. V tejto veci je aktívne legitimovaný ten, komu patrí zákonom ustanovený nárok na výživné a osvedčí ho spôsobom, ktorý predpisuje Zákon o rodine, teda uvedie a osvedčí rodinný vzťah, ktorý opodstatňuje platenie výživného. Osvedčenie nariadenia neodkladného opatrenia vyžaduje aj schopnosti a možnosti povinného platiť výživné v zmysle Zákona o rodine. Podľa ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Napriek tomu, že sa osvedčujú schopnosti a možnosti povinného rodiča, obsahom neodkladného opatrenia bez zreteľa na to, ktorý druh vyživovacej povinnosti sa má plniť, je výživné v nevyhnutnej miere.

17. Pri určení výživného v nevyhnutnej miere sa rozsah výživného v neodkladnom opatrení zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne aj limitom schopností a možností povinného. Výrok neodkladného opatrenia nepredurčuje obsah meritórneho rozhodnutia, pritom výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných osobných životných potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie dávky výživného. Výživné priznané neodkladným opatrením má nevyhnutnú mieru jeho plnenia aj pre oprávnenú osobu. Výživné bez ohľadu na oprávnené potreby navrhovateľa má postačovať na uhrádzanie základných životných potrieb a tento limit sa vzťahuje na všetky druhy vyživovacích povinností. Začiatkom plnenia vyživovacej povinnosti je deň rozhodnutia o neodkladnom opatrení, pričom týmto opatrením o platní výživného v nevyhnutnej miere sa nerozhodlo o tom, že je daný základ pre určenie vyživovacej povinnosti v konaní vo veci samej.

18. Odvolací súd k námietke starej matky maloletej v podanom odvolaní, ktorou vytýkal okresnému súdu, že vo veci rozhodol bez dostatočne zisteného skutkového stavu, poukazuje na ustanovenie § 329 ods. 1 C.s.p. podľa ktorého súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Pri prijímaní takéhoto opatrenia, ktoré je opatrením dočasným a neodkladným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. Aj v konaní o neodkladnom opatrení musí súd hodnotiť vykonané dôkazy, pritom (pri súčasnom preukázaní potreby dočasnej úpravy pomerov strán) rozhodne skutočnosť, (predovšetkým nárok sám) nemusia byť spoľahlivo preukázané. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú tvrdené skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými. Procesnú zodpovednosť v uvedenom smere nesie navrhovateľ neodkladného opatrenia.

19. Zákon preto nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie a naopak, vo vedomí, že výsluchom strany, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, by mohol byť zmarený účel uvedeného opatrenia; v ustanovení § 329 ods. 1 C.s.p. výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na neodkladné opatrenie vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku (na základe predložených listín) potom nie je treba dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení k obsahu listín, z ktorých bude súd robiť záver o tom, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadriť. Takýto postup v konaní umožňuje súdu vychádzať z predpokladov, ktoré osvedčujú dôvodnosť takéhoto návrhu, bez toho, aby nariadil pojednávanie, alebo vypočul strany.

20. Napriek tomu, že sa osvedčujú schopnosti a možnosti povinného rodiča, obsahom neodkladného opatrenia podľa § 366 C.m.p., bez zreteľa na to, ktorý druh vyživovacej povinnosti sa má plniť, je výživné v nevyhnutnej miere. Pri určení výživného v nevyhnutnej miere sa rozsah výživného v neodkladnom opatrení zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne aj limitom schopností a možností povinného. Výrok neodkladného opatrenia nepredurčuje obsah meritórneho rozhodnutia, pritom výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných osobných životných potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie dávky výživného. Výživné priznané neodkladným opatrením má nevyhnutnú mieru jeho plnenia aj pre oprávnenú osobu. Výživné bez ohľadu na oprávnené potreby navrhovateľa má postačovať na uhrádzanie základných životných potrieb a tento limit sa vzťahuje na všetky druhy vyživovacích povinností.

21. V danej veci stará matka maloletej podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 250 eur mesačne z dôvodu, že nie je schopná čakať niekoľko mesiacov na rozhodnutie súdu o výške výživného a preto je nútená domáhať sa neodkladnej úpravy pomerov podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, v zmysle jej návrhu. Vzhľadom na charakter neodkladného opatrenia pri tomto rozhodnutí súd nevykonáva zložitú dokazovateľnosť smerujúcu k zisteniu skutočného stavu veci, ale pre vydanie uznesenia postačuje osvedčenie dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Preto je osvedčená potreba neodkladnej úpravy, z dôvodu procesnej pasivity otca ktorý nepreukázal svoje majetkové pomery, nemá záujem o rozhodnutie vo veci a doteraz nebolo možné zistiť výšku príjmu otca a jeho majetkové pomery. Okrem toho otec maloletej nie je ochotný prispievať na jej výživu dobrovoľne vyššou sumou. Nie je spravodlivé aby musela znášať náklady spojené z výživou maloletej sama.

22. Právo rodiča vychovávať svoje dieťa a starať sa o dieťa zaručuje aj čl. 41 Ústavy Slovenskej republiky. Na rovnakom mieste tiež zaručuje dieťaťu právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Dohovor o právach dieťaťa ukladá zmluvným štátom povinnosť vynaložiť všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že sú to obaja rodičia, ktorí majú spoločnú a rovnakú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, pričom zmyslom ich starostlivosti musí byť vždy záujem dieťaťa.

23. Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

24. V zmysle uvedeného ustanovenia povinne musí byť súčasťou výroku o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti podľa § 45 Zákona o rodine aj výrok, ktorým súd upraví vyživovaciu povinnosť rodičov k maloleťmu dieťaťu. Pri určení výšky výživného súd vychádza zo zásad Zákona o rodine, konkrétne § 62 až § 65 Zákona o rodine. Jedinou formou plnenia vyživovacej povinnosti, ktorú súd umožňuje uložiť je platenie výživného, ako peňažného plnenia v pravidelných mesačných intervaloch. Rodič v tomto prípade nemôže nahradiť platenie výživného osobnou starostlivosťou, ani vecným plnením. Suma určená výživným by mala pokryť celé mesačné náklady na dieťa, pretože nie je povinnosťou náhradného rodiča dieťa vyživovať.

25. Okresný súd vychádza zo zistenia, že rozsudkom č.k. 20P/156/2016-85 zo dňa 13.12.2016 súd zrušil ústavnú starostlivosť nariadenú nad maloletou S.. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.01.2016 č.k. 20P/197/2015-69 a maloletú zveril do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky W. H., otcovi uložil povinnosť platiť na výživu maloletej 70,- eur mesačne a matke uložil povinnosť platiť na výživu maloletej 100,-eur mesačne dňom právoplatnosti rozsudku k rukám starej matky maloletej a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 20.12.2016.

26. Okresný súd správne dospel k záveru, že návrh starej matky na nariadenie neodkladného opatrenia nespĺňa zákonné podmienky pre postup podľa § 366 C.m.p., keď z obsahu návrhu vyplýva, že otec maloletej prispieva v súčasnosti na výživu maloletej a má súdom určené výživné a preto nie je daná potreba dočasnej úpravy pomerov ohľadne výživného. O vyživovacej povinnosti bolo rozhodnuté dňa 13.12.2016 rozsudkom č.k. 20P/156/2016-85 a samotné tvrdenie odvolateľky, že nebude čakať na niekoľko mesiacov na rozhodnutie súdu vo veci, o jej návrhu na zvýšenie výživného, nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné nahrádzať rozhodnutie súdu vo veci samej, ktoré súd vydá na základe vykonaného dokazovania, pričom treba zdôrazniť, že neodkladné opatrenie, v prípade že je vydané, má iba neodkladný a dočasný charakter.

27. V danom prípade sú práva a povinnosti rodičov, maloleťého dieťaťa a starej matky, upravené uvedeným rozhodnutím súdu, v súlade s ustanovením § 45 ods. 8 Zákona o rodine a po preskúmaní uznesenia okresného súdu na základe podaného odvolania starej matky maloletej, ktorej je maloleťá zverená do osobnej starostlivosti, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť a uznesenie zmeniť, pretože okresný súd nemal splnené zákonné podmienky pre svoje rozhodnutie, ktoré vyplývajú z ustanovenia § 328 C.s.p., podľa ktorého, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

28. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vecne správne potvrdil.

29. Odvolací súd sa v preskúmvanej veci nezaoberal podrobne všetkými tvrdeniami a dôkazmi prednesenými účastníkmi, pretože tieto sa týkajú veci samej a budú predmetom skúmania súdu pri dokazovaní a následnom rozhodnutí vo veci. Prihliadol iba na námietky a tvrdenia účastníkov, ktoré mali za následok rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh zamietnutý.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.
Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie,
ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).